

Pünkösd után 18. vasárnap.

O. L. 2013

3er

„Mert emberhalásszá teszek”. Hogy milyen lehet ez a fajta halászat? Egészen más, mint a megszokott. Krisztus apostola, a keresztény pap nem pusztán szertartásokat végző ceremonárius, hanem életáldozatában egyesül a legteljesebb mértékben Krisztussal. Jézus azért küldte el őket, hogy életáldozatának titka minden néphez eljusson. Oldó és kötő hatalommal ruházta fel őket, hogy az üdvösség és ítélet ügyében is hatékony döntéseket hozhassanak. Az "apostol" elnevezéssel küldetésüket emelte ki, és munkába fogta őket. S miután ők már kiöregedtek, maguk helyett kézzátétellel újabakat iktattak be. Meghívta őket arra a barátságra, amelyről épp az utolsó vacsorán beszélt: "Barátaimnak mondalak titeket." Bennünket is erre a barátságra választott ki az Isten fia. A meghitt együttlét pillanataiban érezzük, hogy a barátságban ki-ki teljesen föltárja magát a másiknak. Ő is ezzel a kitérüléssel, az isteni kinyilatkoztatás teljességével hívott meg bennünket szolgálatára... A papnak ugyanis "hosszas türelemre, kitartásra...és önfeláldozó lélekre van szüksége." Jézus nem sporthalászásra, jámbor passzióra hívta meg övéit, hanem a legkomolyabb típusú halászatra. Nem megalázó ez a halra sem, hiszen őket pedig Országá számára gyűjti össze a Mester.

2

S mi a követelmény? - "Hálóikat földre vonva mindent elhagyva követték őt" . A mindent otthagyas követelménye. nem egészen új volt a Bibliában. Hiszen már annak idején Elizeus és a többi próféta is csak így teljesíthette hivatását. De ami egészen új, az a sietség. Hiszen Elizeus még halasztást kérhetett Illéstől: "Engedd meg, hogy hadd adjak előbb búcsúcsókot apámnak meg anyámnak, aztán követlek..." S Illés meg is engedte neki. Jézustól viszont hiába kérnék a tanítvány-jelöltek, hogy még elbúcsúzhassanak a családjuktól vagy a visszatérhessenek rokonságuk körébe. "Az Emberfiának nincs lehajtania a fejét..." - s ebben az életformában kell utánozni őt. haladéktalanul. Egyvalaki engedélyt kért az Úrtól arra, amit az ókori zsidóknak mindenképpen meg kellett engedni: "Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek és eltemessem apámat." Jézus válasza megdöbbenő: "Hagyd a holtakra, hadd temessék el halottaikat. te meg menj, s hirdesd az Isten országát." /Lk. 9, 60/ Ő következetes ragaszkodást vár el a kiválasztás és meghívás első pillanatától fogva: ' Aki az eke szarvára teszi a kezét és hátrafelé néz, nem méltó az Isten országára.' S ez nemcsak a papokra vonatkozik, hanem a keresztény élethívatas velejárója. Az azonnali segítségnyújtás követelménye a polgári életben is bármelyikünket kötelezi Krisztus radikális követésére. Isten Igéje s ereje új életformára hív és kötelez mindnyájunkat.

Mindmáig lenyűgöz bennünket a próféták szókimondása., akik a rájuk bízott isteni igétől égett az ajkuk, de akár árral szemben is továbbadták azt. Péter döntése, aki nem elégedett meg a felszínes éjszakai étellel: vállalta, hogy mélybe evezve megeressze a hálót. Az apostolok elhatározása, akik "mindenüket elhagyva" követték az Isten igéjét. Velük együtt szeretnénk mi is először meghallani, aztán továbbadni az igét. Szeretnénk a csillogó víztükröt és a felszínes életmódot elhagyva igazán mélyre evezni, Krisztusra hagyatkozva: "Uram, a te igédre megeresztem a hálót." Ámen.

"emberfia" "halászok" "emberfiának"

"Követlek tőled, bűnhődésed..."
 "Kövelem engem" "U. Engedj meg" - h.e. "eltem. ajk" -
 "Követlek U., de e. meg, hogy előbb búcsúcsókot adjak apámnak meg anyámnak, aztán követlek..."
 "Aki az eke szarvára teszi a kezét és hátrafelé néz, nem méltó az Isten országára."

Peter is Paul Romanian
 Andrew I Petros (Adepts)
 ut Laub - Hero d'gripp bejezskk
 Gams - Justit - Brahman det
 (10) Gyi Laub - (11) - fupl. k'k'je
 4 buszj (Simon): mufjusezskk
 James 100 b'ezus f. abaj

in "Dene hi uatant. en - en v. h'ka"
 "312 mony, ind' or buk. h'ir. n'it, h'is

(10) Jint az (11): abes. telyse

vii. Gergely: meg. ant. f. (11) 13
 (11) vi. Matyas: 2-nd aruz; donos; k'ol'k'ult

(11) k'ijuts k'ibent abes: k'ol'k' - Tol'k'ant

1334-11. Bened: (11) f'panull (11) 13

v. L'akos: onas! b'panull (11) 13

v. P'rus: meg' f'm, levelk'ont's,
 11. P'rus (11) b'ells h'a - m'ab's!

feh (11) 13
 "az uap'zent is ol'f h'el m' ab' (11) 13
 ab'at'be'm, me'g'ren'sk's, p'amb'ri